

**DÜN
BUGÜNDE
DAHA
YAKIN**

Kayseri Büyükşehir Belediyesi
Kültür Yayınları

Ömer DUMAN

Geçmiş,
bugünden
bağımsız düşünülemez

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları No: 187
Ömer DUMAN - DÜN BUGÜNDE DAHA YAKIN

Bu kitap KAYSERİ BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ'nin bir kültür hizmetidir.
Eserin tüm hakları saklıdır. Yazılar ve görsel malzemeler izin alınmadan kullanılamaz.

Birinci Baskı: Kasım 2022
ISBN: 978-605-9117-73-9

Yazar: Ömer DUMAN

Tasarım: Selvinaz YILMAZ
Kapak: Selvinaz YILMAZ

Baskı ve Cilt: Or-kay Matbaacılık, İncelik Mah. Çırağan Sk. No:4
Melikgazi / KAYSERİ /info@orkamatbaa.com
T: +90 352 322 17 00

Adres: Kayseri Büyükşehir Belediyesi
Kültür ve Sosyal İşler Daire Başkanlığı
T: +90 352 220 70 90

**DÜN
BUGÜNDE
DAHA YAKIN**

Ömer DUMAN

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları
EDEBİYAT DİZİSİ

YAYIN SAHİBİ

Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kùltür Yayınları

YAYIN YÜRÜTME KURULU

Erkan KÜP

Mustafa ERDOĞDU

Maide OLGUN

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Salih ÖZGÖNCÜ

GÖZDEN GEÇİRENLER

Tuğba KAYGISIZ

Mustafa ERGÜL

Gülsema YURTTAŞ

Rümeysa ERSÖZLÜ

Muhammed KARADURMUŞ

Sena BABUR TOK

Sevgili Kitapseverler!

Hayal etmenin ve özgürlüğün kaynağı, başarının sırrı, geçmiş deneyimlerin bilgisi ve hakikat arayışı okumaktan geçmektedir. Okumak ve kitap gönülden gönüle yoldur.

Okumakla aralanır perdeler, açılır ufuklar, aydınlanır karanlıklar, çözümler sırlar, anlaşılır insanlar. Okumak, bizi cehaletin karanlığından bilgeliğin felahına çıkarır. Yepyeni ufukları bize açan kitaplarla kültürel mirasımızı ve başka dünyaları okuruz. Her bir kitap yolculuğu ile zamanımızı ve dilimizi en doğru şekilde kullanıp hayattan ve zamandan kazanmış oluruz.

Kitap, tarihi bağlamda bir hafıza, kültürel anlamda bir geleneğin tevarüsü, sanatsal bakımdan insanlığa bırakılan mirasın geleceğe taşınması, medeniyet açısından ise zamanı ve mekânı belirleme unsurudur. Kitabı ve eseri olanlar insanlık tarihini yazarlar.

İlk çağlarda dahi taşlara, mağaralara yazan insanın amacı kendini ifade etmek ve iz bırakmaktır. Gerek tahtalara, ağaçlara, derilere yazılı olsun gerekse iki kapak arasında sahifelere yazılınsın kitap, kültürel bir mirastır, toplumun hafızasıdır.

İlk emre muhatap olan insan, okur Yaratan Rabbi'nin adı ile kâinatı, kendini, Rabbini ve kitabı. Bu yönüyle kitap vahiydir, hakikattir, dünya ve ahiret mutluluğunun rehberidir.

"Eğitimi önemsiyoruz çünkü cehaletin düşmanıyız." sloganıyla hareket ettiğimiz güzel şehrimizde ulaşım, yol, su gibi ihtiyaçları şehircilik anlayışıyla görüp giderdiğimiz gibi, sosyal ve kültürel ihtiyaçları da dikkate almaktayız. Kitapları ve kitap yuvaları olan kütüphanelerimizi hemşehrilerimize sunma gayreti göstermekteyiz. Kayseri Büyükşehir Belediyesi olarak, siz kitapseverleri kitaplarla buluşturmak için elimizden geleni

yapıyoruz. Gerek basılı, gerek e-kitaplar ile hayal etmeniz ve hayallerinizi gerçektürmeniz için kütüphanelerimize bekliyoruz.

Tarihsel ve coğrafi anlamda medeniyetlerin beşığı olan Kayseri’de tarihimizi, geleneğimizi, kültürümüzü ve sanatımızı yansıtan eserleri yayımlayarak halkımıza ulaştırma kaygısı taşıyoruz. Biliyoruz ki yayımladığımız eserler geleceğe bıraktığımız mirasımız, hoş bir sedamızdır. Açtığımız her bir kütüphane ve kültür merkezi, yayımladığımız her dergi ve kitap, memleketimize olan saygı ve sevgimizin somut bir göstergesidir. Akif’in dediğı gibi: “Okuyorsa ahali, yapılamayacak ne var...”

Hayal eden, merak eden, araştıran ve okuyan neslimiz gelecek adına ümit vaat etmektedir. Kütüphanelerimizin raflarında okurlarıyla buluşmayı bekleyen her bir kitap bu anlayışla hareket eden hemşehrilerimizi beklemektedir. Unutmayalım ki bir insanın hayatta kendisine yapabileceğı en büyük iyilik; iyi bir okur olmaktır.

Bir kütüphanenin rafında, bir kitabın sayfalarında, bir yazının satırlarında gönüllerimizin buluşması dileğiyile...

DR. MEMDUH BÜYÜKKILIÇ
Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı

ÖNSÖZ

5 Ocak 1979 da Kayseri’de dünyaya geldim. İlk- orta ve lise öğrenimimi Kayseri’de tamamladım. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi’nden Tarih Öğretmeni olarak mezun oldum. Halen Kayseri’nin Talas ilçesinde görevime devam etmekteyim.

Gençlik dönemlerimde ve çalışma hayatım boyunca yaşadığım iz bırakan bazı hadiseleri “ Söz uçar, yazı kalır.” düşüncesiyle gelecek nesillere aktarmanın doğru olacağını düşündüm.

Şimdi engelliyim ama eşimin verdiği destek sayesinde hayata elimden geldiğince tutunmaya çalışıyorum. Bu mücadelede bana destek olan başta ailem, dostlarım ve öğrencilerime şükranlarımı sunarım.

Bu eserin edebiyat denizinde bir damla olacağı düşüncesiyle; duyguların, memleketin, ecdadın, insanların, sağlığın, yalnızlığın ve ölümün hayatımızda ne kadar önemli bir yere sahip olduğunu edebi bir dille anlatmak istedim.

Bugünkü duygu ve düşünce dünyamın, geçmişin zengin anılarıyla mayalandığını düşünüyorum. Bu yüzden “ Yaşamadan olmaz.” diyerek eserimi kaleme aldım.

Bu eserle ilgili teşvik ve desteklerinden dolayı Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Dr. Memduh Büyükkılıç ‘a teşekkürlerimi sunarım.

Ömer DUMAN
Kasım 2022

İÇİNDEKİLER

DÜN BUGÜN DEN DAHA YAKIN

KURDOĞLU(EPİK)

ASKER POLİS KOMANDOLAR	19
GÖZÜ YAŞLI BEKLERİM	20
VATAN BORCU	21
BAYRAK SEVDASI	22
TÜRK ASKERİ	23
VATAN	24
ŞEHİT KANI	25
ASLAN YÜREKLİ	26
TÜRKMEN KIZI	27

ZAVALLI MESUT(SATİRİK)

TASMALI İT	29
SAHTE ADAM	30
ÖYLE OLMUŞ	31
FELAKET EŞİĞİ	32
ÇIKMAZ SOKAK	33
ROMANIM SENSİN	34
TERS KELEPÇE	35
TAMAHKAR	36
YOLU YAMAN SEVDA	37
YALNIZ ÇOCUK	38

GÖK KUBBE(PASTORAL)

NEVRUZ
.....41

LAMBA(DİDAKTİK)

KURBAN BAYRAMI
.....43

CAN DEDEM
.....44

KALPLERDESİN KIZILAY
.....45

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
.....46

AYRILIK ŞİİRLERİ(LİRİK)

SERÇE	49
HADİ GİT	50
AĞLIYORUM SEVDİĞİM	51
İÇLİ İÇLİ	52
GELECEK	53
CANAN	54
CANIM YANIYOR	55
İKİMİZ DE	57

AŞK ŞİİRLERİ(LİRİK)

BİR ELMANIN YARISI	59
EMANET SEVGİ	60
ÜÇ GECEMDE	61
MUM IŞIĞI	62
CANCAĞIZ	63
KOCAMAN YÜREĞİM	64
TERLEDİ ELLERİM	65
ZAMAN VE HAYAL	67
KELEPÇELİ YÜREĞİM	68

YALNIZLIK ŐİRLERİ(LİRİK)

YELKEN AÇTIN
.....71

GÖZYAŞIM
.....72

IŐIK ARIYORUM
.....73

ELVEDA
.....74

BİR LOKMA
.....75

SON AKŞAM
.....76

KAYIP OLMADAN
.....77

GİDİYORUM
.....78

YILDIZLAR PARLARDI
.....79

MÜEBBET
.....80

SON YALNIZLIK DERKEN
.....81

ÖLÜM ŞİİRLERİ(LİRİK)

YAŞAMIYORUM	83	PIRPIR	94
PERİŞANIM	85	DERT SOKAĞI	95
YOK OLURKEN	86	ATEŞ	96
DUMANLI	87	DÜZEN	97
ESKİ BİR YALAN SEVDA	88	O GARİB HİKAYE	98
YUDUM	89	SON	99
YAŞAYABİLDİĞİM KADAR	90	BENDE KALDI	100
ACIMAYAN YILLAR	92	ÖLÜMÜN KİYİSİNDA	101
YILLAR ÖNCESİ	93	FERYAT	102

KURDOĞLU (EPİK)

ASKER POLİS KOMANDOLAR

Kızılma, hedef koyan
Bir Viyana bir Roma'dan
Bayrak diken, sancak açan
Asker polis komandolar

Düşmanına korku salan
Silahıyla nişan alan
Hainleri tutuklayan
Asker polis komandolar

Hırsızları kovalayan
Teröristi yakalayan
Kanun düzen nizam koyan
Asker polis komandolar

Suriye'den Trablus'tan
Rusya, Yunan, Ermenistan
Bu toprağa bastırmayan
Asker polis komandolar

Kanı canı bozkurt kokan
Üç hilalle destan yazan
Vatan için şehit olan
Asker polis komandolar

GÖZÜ YAŞLI BEKLERİM

Orta Asya ol Türkistan
Kılıç kuşan işte meydan
Gözyaşlarım hilal turan
Kılıç kuşan işte meydan

Hayal ettim bayrak açtım
Toprak sana tohum saçtım
Seni Türk'e vatan yaptım
Kılıç kuşan işte meydan

Kan kırmızı mavi deniz
Bir ölürüz bin geliriz
Devlet kurar cenk ederiz
Kılıç kuşan işte meydan

Alçak hain, etti zulüm
Vatanımda gülmez yüzüm
Bozkurt düşmez yoktur ölüm
Kılıç kuşan işte meydan

Kurdun soyu Oğuz doğdu
Düşman vurdu devran durdu
Atalarım şehit oldu
Kılıç kuşan işte meydan

VATAN BORCU

Sanma ki bu vatan, sahipsiz kalır
Ömerler Erenler silah kuşanır
Toprağıma basan ölümü tanır
Vatanıma borcum namus borcudur

Dünya ateş kussa Türk'üz korkmayız
Sıktığı kurşuna kafa atarız
Haini çakalı yıkar yakarız
Vatanıma borcum namus borcudur

Evimde barkımda kahraman dolu
Şehitlik şan şeref, mertebem oldu
Kartal yüksek uçtu göndere kondu
Vatanıma borcum namus borcudur

BAYRAK SEVDASI

Dalga dalga seni görmek
Al gölgende ay yıldızın
Canlı kanlı seni sevmek
Al gölgende ay yıldızın

Ne mutluyum Oğuz Atam
Toprağında bayrak olsam
Nazlı nazlı dalgalansam
Al gölgende ay yıldızın

Gel uğruna can verelim
Her yanında cenk edelim
Hilaline kan dökelim
Al gölgende ay yıldızın

Vatan sana canım feda
Neslim sürsün senle sefa
Olmaz artık sana cefa
Al gölgende ay yıldızın

TÜRK ASKERİ

Memleketim, harlı vatan
Toprağında, şehit yatan
Peygambere komşu olan
Dünya duysun Türk askeri

Düşmanına nişan alan
Kurşun atan süngü takan
Fetihlerde korku salan
Dünya duysun Türk askeri

Malazgirt'ten Sakarya'dan
İlkin Bizans sonra Yunan
Bu toprağı vatan yapan
Dünya duysun Türk askeri

Şafak söktü vakit geldi
Seher yeli şimdi esti
Bayrak bana selam etti
Dünya duysun Türk askeri

VATAN

Ana kucağıdır, savaşta siper
Hepsinin başında melekler bekler
şehit düşen asker, cennete gider
Kurşunlar mühürler pak bedenimi

řanı yeter bana, Türkođlu Türk'üm
Orta Asyalıdır köklü kültürüm
Vatan millet bayrak en büyük sözüm
Kurşunlar mühürler pak bedenimi

Oğuz boylu bozkurt, gezer dünyada
Korkmadı düşmandan gözleri kara
Bařla Çin Seddi'nden, gir Avrupa'ya
Kurşunlar mühürler pak bedenimi

ŞEHİT KANI

Kusar kahpe kurşun, namlu ağzında
Kanları boşaldı temiz bağrında
Yazıktır gençliği el kucağında
Mezarı başında ağlar anası

Vatan toprağında, evlâdı mazlum
Cetlerine benzer kınalı kuzum
Düşünmem uğrunda şehit olurum
Mezarı başında ağlar anası

Öğrendi atadan kahramanlığı
Bir hilâl uğruna öptü toprağı
Örttü tabutuna şanlı bayrağı
Mezarı başında ağlar anası

Helal nafakası çorak bozkırda
Süzülür ağıtı al yanağında
Açmış ellerini yanar yasında
Mezarı başında ağlar anası

ASLAN YÜREKLİ

Efsanedir ataları
Destan oldu hayatları
At üstünde savaşları
Gelir şimdi akıncılar

Allah verir şan şerefi
Oğuz boylu Türk illeri
Kopuz çalan türküleri
Gelir şimdi akıncılar

At üstünde başı çeker
Kılıcıyla kanlar döker
Sancak açar bayrak diker
Gelir şimdi akıncılar

Tarih yaptı kahramanlar
Kefen giyip savaşanlar
Başı eğik kaçışanlar
Gelir şimdi akıncılar

Duman ata dök içini
Korkup kaçan bilmez seni
Toprağına sür elini
Gelir şimdi akıncılar

TÜRKMEN KIZI

Ataları Türkistanlı
Türkmen kızı ay parçası
Destan oldu hayatları
Türkmen kızı ay parçası

Tanrı dağı kızıl olsun
Düşman sana selam dursun
Toprağında toy kurulsun
Türkmen kızı ay parçası

Yayı gerdi ok fırlattı
Kâh güldürdü kâh ağlattı
Otağına tuğ bağlattı
Türkmen kızı ay parçası

Bindi ata göç eyledi
Yaban eller, yurt bellendi
Türküleri çok söylendi
Türkmen kızı ay parçası

Duman çağlar, yiğit arar
Gözlerini kara bağlar
Balam ağlar yaram kanar
Türkmen kızı ay parçası

ZAVALLI MESUT (SATİRİK)

TASMALI İT

Ben ne ettim felek sana
Acı oldun tene cana
Bir o yana bir bu yana
Tasmalı it havlar burda

Haram yendi helal bitti
Hak hakikat öldü gitti
Hain şimdi bayram etti
Tasmalı it havlar burda

Geçmiş sende yara oldu
Paran pulun cebin doldu
Güneş şimdi sana doğdu
Tasmalı it havlar burda

Dünya döner vakit geçer
Ecdat ahı yanar tüter
Elbet bir gün havan söner
Tasmalı it havlar burda

Üç kuruşa gönül kırdın
Artık bende bitti hatrın
Ağır ağır çıksın canın
Tasmalı it havlar burda

SAHTE ADAM

Yaptın sevap, at denize
Bakma elin kem gözüne
Ayıp ettin bak özüne
Mesut musun sahte adam

Hakkım kalmaz, etme zulüm
Allah bilir, elbet sözüm
Ayıp ettin benim gözüm
Mesut musun sahte adam

Haramzade işle günah
Etme hata yapma izah
Hakkın değil umma felah
Mesut musun sahte adam

Haydi şimdi gelsek görsek
Yozluk yolda süzme eşek
Yollar sana çukur tümsek
Mesut musun sahte adam

Duman söyle namert duysun
Yansın bitsin devran dursun
İnsan gelen insan olsun
Mesut musun sahte adam

ÖYLE OLMUŞ

Manzaramı sis kaplamış
Gözüm seni görmez olmuş
Zengin çalmış garip bakmış
Gözüm seni görmez olmuş

Toprak ana yağmur düşmüş
Verdiğine it üşüşmüş
Ekmeğimi zalim bölmüş
Gözüm seni görmez olmuş

Islak ıslak her tarafım
Çarık giyer ayaklarım
Çamur oldu sağım solum
Gözüm seni görmez olmuş

Duman kime hesap sorsun
Bugün açsın yarın toksun
Umutlarım senin olsun
Gözüm seni görmez olmuş

FELAKET EŞİĞİ

Geri döndü insanođlu
Bir aydınlık bir karanlık
BarıŐ öldü savaŐ doğdu
Bir aydınlık bir karanlık

Dünya döndü gündüz gece
Garip kuşlar yapar secde
Uçtu umut kaldı yâre
Bir aydınlık bir karanlık

Yalınayak yetim çocuk
Herkes kaçtı çöktü yokluk
Kan akıyor oluk oluk
Bir aydınlık bir karanlık

Sahte bahar gelmez oldu
Gözümde yaş tez kurudu
Zalim etti mazlum buldu
Bir aydınlık bir karanlık

Duman gördü kin ve nefret
Yazık oldu et merhamet
Nerde kaldı hak adalet
Bir aydınlık bir karanlık

ÇIKMAZ SOKAK

Teneke bağlanmış kuyruklarına
Çıkma sokaklarda yaşayanların
Zalim kan doğramış umutlarına
Çıkma sokaklarda yaşayanların

Boğazında kalmış helal lokması
Koca ömür geçmiş, ekmek davası
Toprak yatak olmuş, var mı dahası
Çıkma sokaklarda yaşayanların

Duman geçti zaman, bitti heyecan
Bugün şaşşı yatan, yarın kör kalkan
Kesildi cezalar, ne dersen yalan
Çıkma sokaklarda yaşayanların

ROMANIM SENSİN

Yaratıldı Âdemoğlu
Zalim koydu yasaları
Ölüm saçtı insanođlu
Zalim koydu yasaları

Hor kullandı tabiatı
Çöplerini yere attı
Temiz evim şimdi battı
Zalim koydu yasaları

Hiç kalmadı tadı tuzu
Vahşi hayvan etmez bunu
Açgözlünün işte sonu
Zalim koydu yasaları

Ava giden av mı oldu
Sular bitti gül mü soldu
Kendi etti kendi buldu
Zalim koydu yasaları

Ateş yandı tüttü Duman
Üzülme sen, herkes yalan
Neyim varsa oldu talan
Zalim koydu yasaları

TERS KELEPÇE

Göremedin adi emelleri
Para için fırfır dönenleri
İnsan gibi kuyruksuz itleri
Ters kelepçe vurdun gözlerime

Duyamadın herkes haykırırken
Başarımı namert kıskanırken
Ezemedin yılanı küçükken
Ters kelepçe vurdun dillerime

Bilemedin kara niyetleri
Alçalırken hakkı bilmeyeni
Helal değil, haram yiyenleri
Ters kelepçe vurdun düşlerime

Acımadın bana konuşurken
Bu garibin kısmeti yenerken
Üç kuruşa talim ediyorken
Ters kelepçe vurdun ellerime

Böyle Duman, aç artık gözünü
Bilmeyene eskitme sözünü
Dön kibleye, hak bilsin özünü
Ters kelepçe olmaz yüreğime

TAMAHKAR

Yemek bulsa oturup yer
Dayak görse kaçıp gider
Emek vermez beleş sever
Gözü doymaz aç tamahkâr

Garip işte kona göçer
Herkes ona gülüp geçer
Ne ektiyse onu biçer
Gözü doymaz aç tamahkâr

Duman baba dertli söyler
Ateş yanar ocak tüter
Kazan kazan yemek pişer
Gözü doymaz aç tamahkâr

YOLU YAMAN SEVDA

Seni ihmal ettim yalnızlığında
Kanayan yarayım, kahretme bana
Çektiğim acılar al yanağında
Kanayan yarayım, kahretme bana

Hadi yüzün gülsün, ağzım dilim lal
Manası kalmadı tükendi moral
Ezdiler canımı onu da sen al
Kanayan yarayım, kahretme bana

Yok ettiler bende hakkı hukuku
Nem varsa aldılar attılar pusu
Yapıştı bana da ölüm korkusu
Kanayan yarayım, kahretme bana

Yolumu kestiler yedim kurşunu
Yandı yarınlarım kalmadı konu
Duman'ım kaybetti son umudunu
Kanayan yarayım, kahretme bana

YALNIZ ÇOCUK

Bir çocuk taraça altında
Titriyor garip yalnızlığına
Kuşlar gidiyor yüreğinden
Saklandığı bulutlar çekilirken
Acıları yüzünün kıvrımlarında
Hayalleri dümen kırdı
Hüzünleri rıhtıma demirlerken
Rüzgâr, sokaklarını süpürüyor
Umutlarını da götürürken
Yarınları yalnızlıklara karıştırıyor
Herkes sırtını dönmüştü
Ezildi, büzüldü, yılmadı
Ateş yandı tütü Duman
Üzülme sen, herkes yalan
Neyim varsa oldu talan
Zalim koydu yasaları
Alkıştı duydu insanlar ona gülerken
Ağladı gözlerinin içine bakarak
ve yalnız tarafına düştü yağmur

GÖK KUBBE(PASTORAL)

NEVRUZ

Mevsim bahar, kokar her yer
Damla damla yağmur düşer
Nevruz doğar, soğuk göçer
Cıvıl cıvıl toprak ana

Karlar erir ırmak coşar
Gürül gürül akan sular
Dağlar taşlar rengin boyar
Cıvıl cıvıl toprak ana

Göçmen kuşlar yuva kurdu
Cik cik ötüp dala kondu
Çiçek böcek şimdi doydu
Cıvıl cıvıl toprak ana

Buram buram temiz hava
Olsun bize artık deva
Âdemoğlu sürsün sefa
Cıvıl cıvıl toprak ana

LAMBA (DİDAKTİK)

KURBAN BAYRAMI

Müjdeci Arife, geldi kapıya
Yürekler açılır Hak Teâlâ'ya
Dualar yükselir cennet âlâya
Bereketli olur Kurban Bayramı

Ziyaret edilir kabrinde ecdat
Bitti yalan dünya, kurulur sırat
Şimdi etrafını güllerle donat
Bereketli olur Kurban Bayramı

Elleri öpülür ana babanın
Hatırı sorulur, eş dost ahabın
Sevinç çiğlikleri şen çocukların
Bereketli olur Kurban Bayramı

Ziyafetler çeker fakir fukara
Gelen misafire kurulur sofraya
Hayırlı insanlar düşmesin dara
Bereketli olur Kurban Bayramı

Şükür Yaradan'a, hep verdi nimet
Gel sende Rabb'ine, elin aç hamdet
Tövbeler kapısı eder merhamet
Bereketli olur Kurban Bayramı

CAN DEDEM

Gönül dağımdın narin dedem
Sabah ezanda uyanırken
Nisan ayında gittin dedem
Cennet bahçene el sallarken

Kalbi sebatlı atam dedem
Kabrinde nurla uzanırken
Gözyaşlarımda duam dedem
Mezar taşına dokunurken

Ekmeği aşu helal dedem
Merhametinle beslenirken
Hatırın büyük celal dedem
Bizden Rabb'ine göç ederken

Hep yanındaydım kerem dedem
Helal lokmanla beslenirken
Duanı eksik etmem dedem
Gözümde yaşlar dökülürken

KALPLERDESİN KIZILAY

Anam babam diye yandım
Gözlerime yaş bağladım
Yandı yürek evsiz kaldım
Kara günün Kızılay'ı

Çoluk çocuk kucak açan
Hastalara kan toplayan
Afetlerde çadır kuran
Kara günün Kızılay'ı

Aç insana aş kaynatan
Dört bir yana el uzatan
Muhtaçlardan dua alan
Kara günün Kızılay'ı

Ak bayrağı al hilali
Gariplerin tutan eli
Yüreklerde sevgi seli
Yaşa Türk'ün Kızılay'ı

TÜRKİYE CUMHURİYETİ

Oy verilir seçim olur
Çoğunluğa denir cumhur
İktidara adı konur
Başın tacı Cumhuriyet

Onun ruhu demokrasi
Sandıklarda halkın sesi
Eşitlikdir tam ilkesi
Yüzün akı Cumhuriyet

Ay yıldızın al bayrağın
Nice güzel bayramların
Hediyesi Türk Ata'nın
Anlı şanlı Cumhuriyet

Bin dokuz yüz yirmi üçte
Bağımsızdı halk mecliste
Emanetin tüm millette
Türk'e devlet Cumhuriyet

AYRILIK ŐİRLERİ

SERÇE

Zaman geçti uçtu kuşlar
Bitti bahar boş koğuşlar
Öksüz kaldı dik yokuşlar
Sarıl bana güzel serçe

Gittin burdan yaban ele
Gözlerinde bitmez çile
Hayat işte, eder böyle
Sarıl bana güzel serçe

Duman sana güneş doğdu
Kanat çırpan neşe doldu
Ümit geldi dala kondu
Sarıl bana güzel serçe

HADI GİT

Dayanamıyorum git artık hadi
Neden bekliyorsun istemiyorum
Dokunamıyorum git artık hadi
Neden bekliyorsun istemiyorum

Arkanda gözyaşı, bırakıp gittin
Beni düşünmedin ayrılıp gittin
Görünmemek için sıyrılıp gittin
Neden bekliyorsun istemiyorum

Git artık yanımdan gözüm görmesin
Dua etmem sana yüzün gülmesin
Şimdi Duman çöktü böyle bilesin
Neden bekliyorsun istemiyorum

AĞLIYORUM SEVDİĞİM

Ağlıyorum sevdiğim
Gözü yaşlı her gece
Sensizliğe düşerdim
Gözü yaşlı her gece

Ezilirken ellerde
Özlüyorum içimde
Olmuş bitmiş mazimde
Gözü yaşlı her gece

Dövülürken gençliğim
Yara almış yüreğim
Duman yandı bilirim
Gözü yaşlı her gece

İÇLİ İÇLİ

Memleketten yaban ele
Yollar zalim kader böyle
Eşim dostum güle güle
Gurbet yakar içli içli

Hüzün girdi tene cana
Uzak oldu vuslat bana
Ağla kader ağlasana
Gurbet yakar içli içli

Rüzgâr esti yağmur düştü
Zaman durdu saat küstü
Gözüm kaldı hasret çöktü
Gurbet yakar içli içli

Canan sen de aldın yara
Düştün yola gözün kara
İçin dışın döndü hara
Gurbet yakar içli içli

GELECEK

Gözyaşlarım bugün dalgalı
Fırtınalar kopuyor içimde
Koptu kopacak yalan yarınlarım
Sanki bir ceset vuracak bozkırlara
Hep bir el tutacak karanlığında
Yine vefa gelecek diye beklerken
Ahdimi bilmeyen boş bakan gözlerim
Bir kez daha mı dalgalanacak kalanım
Ne kaldı ki benden gayrı derken
Bir güler yüze oldu aldanışım

CANAN

Bana gönderdiğin türküyü
Defalarca dinledim bugün
Hediye ettiğin kitabı
Bir kez daha okudum
İkisinin de sonu geliyordu
Bana bitmek bilmeyen
Sonu gelmeyecek olan
Aşkı vermedin sen
Ben içimde yaşattım bak
Hiç bitmiyor biliyor musun?
Sensizlik zor hem de çok zor
Ayrılık, vuslat ya da kavuşmak
Sen varken anlamlıydı
Bitsin bu çile dediğimde
Sensizlik ölüm sessizliğine
Hasret dudaklarıma saklanıyordu

CANIM YANIYOR

Yüreğimde dağılıyorum
Toplamasın kimse,
İstemiyorum
Kim dokunsa canım yanıyor
Of artık inanmıyorum
Bak yine ağlıyorum
Nedenini bilmem
Aşkı hep arıyorum
Sanki doğamı yaşıyorum
Ama hep yazın donar gibi
Ben hep titriyorum
Yalnızlığımdan donuyorum
Gözyaşlarım sel gibi
Boğuluyorum
Tutunmayı bilmiyorum
Her fırtınada dağılıyorum
Karşı koyacak gücümün
Olmadığını bile bile
Var gücümle dayanıyorum
Günün birinde bedenimle
Çok uzaklara giderken
Hüznümü kimseye bırakmadan
Tüm aşkımlı alıp gidiyorum

Yeniden filizlenmek ister gibi
Yalnız ben ve yüreğim
Gidiyoruz belki kaçır gibi
Belki ölmeye gider gibi
Helallik bile istemeden
Kadere isyan ederek
Gelmek üzere gidiyoruz
Değmez bir hayatmış benimkisi

İKİMİZ DE

Benim unutmam gereken çok şey
Senin unutman gereken tek şey var
Gurbetinde yalnızlığı beraber yaşarken
Hicranımda tek başımayım

Gittiğinde hasret bana düştü
Farklı şeylerin peşinde koşarken
Başka aşkların adamı olduk
Sen istedin ben kaçtım

Bugün yine ayrılamadık
İkimiz de aynı şeyleri unutmuştuk
Boş hayallere yelken açarken
Denizimizin çalındığını gördük

AŞK ŐİRLERİ

BİR ELMANIN YARISI

Gözleriyle yıldız saçan
Aydınlanır, her bir yan
Yüreğinde güller açan
Güler yüzlü hanım sultan

Eşim dostum eder hatır
İnsanlığın hep sayılır
Merhametin satır satır
Güler yüzlü hanım sultan

Güzel yüzün yazı oldu
Seni gören razı oldu
Kıskananda sızı oldu
Güler yüzlü hanım sultan

Memlekete güneş doğdu
Güzel kuşlar dala kondu
Mutluluklar bizim oldu
Güler yüzlü hanım sultan

EMANET SEVGİ

Seni düşünerek uyuyakaldım
Saçların rüyamda tenime düştü
Yine gözlerinde uykuya daldım
Saçların rüyamda tenime düştü

Ayrılık kor oldu, tükenmez yanar
Hasretlik yürekte dayanmaz kanar
Sensizlik dert oldu, içimde yatar
Saçların rüyamda tenime düştü

Duman ağlar yanar, gözyaşı döker
Merhamet edilmez boynunu büker
Döner arkasını görünmez gider
Saçların rüyamda tenime düştü

ÜÇ GECEMDE

Çok yoruldun, bu günlerde
Benim için biliyorum
Gözüm yaşlı inlesem de
Yandın bana, biliyorum

Tırnağına kıyamazken
Sefil oldun, üç gecemde
Ağlamaya yüz tutarken
Başımdaydın, üç gecemde

Yapayalnız titriyorken
Gülüşüne hasret kaldım
İki seksen gün sayarken
Yürümeye hasret kaldım

Kader dedik, gülüşürken
Ömür sendin, vazgeçmedim
Gözlerimden kan akarken
Cancağızım vazgeçmedim

MUM IŞIĞI

Titrerken gençliğim mum ışığında
İçimde soğumuş kör hayallerim
Olanlar yaşanmış, taş çağında
İçimde soğumuş kör hayallerim

Sana dokunurken yanardı, elim
Kimseyi görmezdi, yalnız gözlerim
Bıkmadan her zaman seni beklerim
İçimde soğumuş kör hayallerim

Dumanım, çekersin aşk cefasını
Hesap edemedin hiç sonrasını
Hasta oldun artık, bul şifasını
İçimde soğumuş kör hayallerim

CANCAĞIZ

Kaskatı kesildim acı çekerek
Üzülme cancağiz kader dedim
Beni sokan yılan, koca engerek
Üzülme cancağiz kader dedim

Karşıdan karşıya, geçerken düşsem
Dizlerim yüzölüp yerleri öpsem
Yoldan gidenlerle gözgöze gelsem
Üzülme cancağiz kader dedim

İşimi gücümü icra ederken
Bir lokma ekmeğe avuç açarken
Her yaşadığıma, eyvallah derken
Üzülme cancağiz kader dedim

Duman ocağını harlayacaktı
Onun da boğazı hep doyacaktı
Hakkını yiyenler kör bakacaktı
Üzülme cancağiz kader dedim

KOCAMAN YÜREĞİM

Sana özlemlerimle gelirdim
Kumbaramdaki paraları harcayarak
Birazdan hüzünlerimle gideceğim
Kokunu ellerimde taşıyarak
Ben seni gördüm
Sende kendimi buldum
Ben seni sevdiğim için
Kendim oldum
Sanki başka şehre gelirdim
Seni görmek hayal gibiydi
Çocukluğuma bazen gülerdim
Aşk, hayallerimde bir başka güzeldi
Resmini küçük ellerimde seyrederdim
Seni yüreğimde kocaman büyüterek
Bu yüzden hemen gece olsun isterdim
Ne zaman kalbim çarpırsa, seni düşünürdüm
Yağmurlu bir havada
Gözüme düşen damlada
Seni görürdüm
Sonra yanaklarıma akardın
Yağmurun kara çevirdiği
Soğuk bir günde
Senin sıcaklığınla tanıştırdım
Ve ben
Yalnızlıkların bilmem kaçınıcı çıkmasında
Gözlerinde kayboldum

TERLEDİ ELLERİM

Terledim ellerini tutarken
Utanırdım sana dokunurken
Rüzgârda saçların savrulurken
Gözyaşlarım senin için

Hayallerim uzayıp giderken
Sana yakından uzaklaşırken
Bir kez daha gelmeden
Gözyaşlarım senin için

Şimdi hatıralarına sarılırken
Hüzünlenip seni özlerken
İlhamına düşüp yazarken
Gözyaşlarım senin için

Ezanlar göğe yükselirken
Avuçlar duaya kalkarken
Zamanında temiz kulken
Gözyaşlarım senin için

Hayatımda sınırlar çizilirken
Yaşamak için ölürken
Azrail'le senet yapılıırken
Gözyaşlarım senin için

Sevdiğim sana ağlarken
Kaderime artık gülerken
Yuvasında donmuş serçeyken
Gözyaşlarım senin için

Uzaktardan bana bakarken
Yüzündeki sahte gülüşlerden
Cemalini yüreğimden atarken
Gözyaşlarım senin için

Sırtımda kamburunu taşıırken
İpini darağacına bağlarken
Şimdi son nefesini verirken
Gözyaşlarım senin için

ZAMAN VE HAYAL

Zaman dursa
Sadece sen ve ben olsam
Gece, mehtabın altında
Yıldızlar doğsa üstümüze
Aşkımız güneşten daha sıcak olsa
Kollarımın arasında hasret
Mutluluk için ağlıyor olsak
Kafadarlar aşkımıza kadeh kaldırsa
Biz sarhoş olsak onların yerine
Bin yıllık çınar dallarında
Sana salıncaklar kursam
Cennetin çocukları gibi sallanıp
Unutulmaz şarkılara ilham olsak

KELEPÇELİ YÜREĞİM

Bir aşk düşündüm
İçinde uzun siyah saçları
Badem gibi gözleri olan
Pamuk gibi yüreğine,
Dokunurken ısındığım
Ona koşarken durmadan
Soluk soluğa yorulmadan
Türkü tadında dinlediğim
Söylerken içimde hicranı
Sımsıcak bedenimde dağılan
Bir kara gözlü sevdim
Mehtabın derinliklerine dalarken
Göz bebeklerinde gecelerdim
Sabahları avuçlarında uyanıp
Güne onla merhaba derken
Akşam başım önümde ayrıldım
Kelepçeli yüreğime aldirmeden
Düşündüm uzak yollarımda
Unutmak artık çok zor olsa da

YALNIZLIK ŐİRLERİ

YELKEN AÇTIN

Kötü kader su alırken
Hayallere yelken açtın
Gözyaşında boğulurken
Hayallere yelken açtın

Umut esti rüzgâr oldu
Göçmen kuşlar dala kondu
Dünyan döndü güneş soldu
Hayallere yelken açtın

Duman sende, geldin geçtin
Yalnız kaldın üzülmedin
Ne olacak şimdi halin
Hayallere yelken açtın

GÖZYAŞIM

Hiç kimseyle konuşmadım
Yalnız kalmak istiyorum
Sokaklarda sabahladım
Yalnız kalmak istiyorum

Eller cepte gidiyorum
Boynum bükük bakıyorum
Sanki veda ediyorum
Yalnız kalmak istiyorum

Tek başıma geziyorum
Kuş sesleri dinliyorum
Geçmişimde yaşıyorum
Yalnız kalmak istiyorum

Ben kaybettim ölüyorum
Son nefesi veriyorum
Ecelime yürüyorum
Yalnız kalmak istiyorum

İŞIK ARIYORUM

Yorgun gözlerim saatte
Tik tak tik tak
Sanki hiç durmayacak
Tik tak tik tak
Cam hafif açık
Rüzgâr içeri giriyor
Soğuk, uzaktan üfürüyor
Mevsim yaz değil gibi
Perdeler kıpır kıpır
Alındığı günden kalma
Eşyalar paramparça
Bedenimde kırık dökük
Kalkacak halim yok
Kapının kolunda örümcek
Her yere ağ örmüş
Mülkü gibi gezip dolaşırken
Yalnızlığımı paylaşıyor
Sokakta çocuk sesleri
Bugün bayram gelmiş
Kapımı çalan yok
Acaba zil mi bozuldu
Çöplerde içerde birikmiş
Boram buram ağır kokular
Evimde yabancı gibiyim
Artık zaman eskidi
Ağlama sesleri duyuyorum
Hiçbir yeri görmüyorum
Birileri sanki beni taşıyor
Yağmur mu yağıyor
Mis gibi toprak kokusu

ELVEDA

Bu günümde akşam oldu
Hava soğuk gün karanlık
Dallarımına hasret kondu
Hava soğuk gün karanlık

Azap oldun çekiyorum
Yapayalnız eriyorum
Vicdanımdan kaçıyorum
Hava soğuk gün karanlık

Soluyorum umutları
Yutkunurken kalanları
Topluyorum yalanları
Hava soğuk gün karanlık

Bu gecede kimsesizim
Garip kaldım çaresizim
Kör sokakta gezinirim
Hava soğuk gün karanlık

Yine sana işim düştü
Kara bulut geldi çöktü
Vakit geldi Duman göçtü
Hava soğuk gün karanlık

BİR LOKMA

Kimsesiz çocuğu o sevinçlerim
Debelendiğinde kafa tutulan
Minnetle bakardı yalnız gözlerim
Debelendiğinde kafa tutulan

Bir lokma değil mi boğazda duran
Buğulu camların içinde kalan
Resmini çizdiğim hayaller yalan
Debelendiğinde kafa tutulan

Yangında kül oldu kimsesizliğim
İçimdeki garip çaresizliğim
Uzaklarda kaldı sahipsizliğim
Debelendiğinde kafa tutulan

Zaman hızlı koştu büyüdü Duman
Gözleri açıldı şimdi kocaman
Yaşadıklarını artık unutan
Debelendiğinde kafa tutulan

SON AKŖAM

Gölgesinde yaşıyorum
Sessiz çığlık, avaz avaz
İçin için ağlıyorum
Sessiz çığlık, avaz avaz

Gözyaşlarım nehir oldu
Susuz kalan gülüm soldu
Evim barkım gece kondu
Sessiz çığlık, avaz avaz

Güneş battı gecem geldi
Geçti ömür esen yeldi
Bu son akşam gündüz geçti
Sessiz çığlık, avaz avaz

Duman şimdi yanıyorsun
Dünya yalan sanıyorsun
Acı çektin ağlıyorsun
Sessiz çığlık, avaz avaz

KAYIP OLMADAN

Acıları, sen olmadan yaşardım
Gecelerim yandı yandı kavruldu
Sokağında günüm söndü karardım
Gecelerim yandı yandı kavruldu

Yıllar geçti takvimlere bakmadım
Eşe dosta bilenlere sormadım
Yalnız kaldım viran oldu hayatım
Gecelerim yandı yandı kavruldu

Duman kıştı, bahar geldi dönmedi
Hayatında hiçbir zaman gülmedi
Senden başka insan yüzü görmedi
Gecelerim yandı yandı kavruldu

GİDİYORUM

Kara bulut çöktü gitmez üstüne
Dağılmışsın, yalan dolan içinde
Kötü haset, yenik düşer nefesine
Dağılmışsın yalan dolan içinde

Terkedilmiş, mahallende gezerim
Olmasan da ümit eder gelirim
Unutmadım hep içimi çekerim
Dağılmışsın yalan dolan içinde

Ceza çekti senin için Duman'ım
Kaldırımlar evim barkım yalnızım
Terkedildim için için yanarım
Dağılmışsın yalan dolan içinde

YILDIZLAR PARLARDI

Göğün maviliklerinde
Bir şimşek çakardı
Yağmur yağardı saçlarıma
Islanırdım yapayalnız
Hoyrat esen rüzgârla
Maziye savrulurdum
Güneşim söndü üşüyorum
Şimdi boş ellerimle
Vücudumu ısıtırken
Örselenmiş yanına bakıyorum
Kan damlamış yarınlarıma
Umutlarım çürümüş
Bakmayın artık bana
Saatler bende ilerledi
Geç kaldım zamana
Yoruldum
Yarınları batmak üzere
Kızıl olmuş her yan
Kararıyor yalan dünya
Ölüm ölümsüzlük kokarken
Savruldum derin sularda
Ne kaldı miras yarınlara

MÜEBBET

Dün gece yalnızlığıma
Kurşun yağdırdım
İçimde sakladıklarımı öldürdüm
Sonucuna sen bile inanamazsın
Ortaya çıkan katliamdı resmen
Hâkim karşısında sessizce beklerken
Ben içimdeki aşka idam verdim
Yalnızlığım hafifletici neden oldu
Hüznüm idamdan müebbete döndü
Gözyaşlarıma kelepçe vuruldu
Hapis olurken kara gözlerine
Ağlayarak gün saydım yıllarca
Onlarca yıl geldi geçti
Açıldı kalbimin gıcırdayan kapısı
Bir kez daha içeri girecektin
Gülümseyerek bana sarılırken
Şimdi uzaklardan bakıyorum

SON YALNIZLIK DERKEN

Şimdi yine yalnızım
Yalnızım dediysem
Ben hep yalnızdım
Bu sefer vuslat dedim
Akşam yine yalnızım
Yalnızım dediysem
Ben hep yalnızdım
Bu sefer kavuşurum dedim
Odamda yine yalnızım
Yalnızım dediysem
Ben hep yalnızdım
Bu sefer doğruyu buldum dedim
Gece yine yalnızım
Yalnızım dediysem
Ben hep yalnızdım
Bu sefer şiirim gülsün dedim
O ağladı yine yalnızım
Yalnızım dediysem
Ben hep yalnızdım
Bu sefer yamalık yap dedim
Yamandım yine yalnızım
Şimdi yine yalnızım

ÖLÜM ŞİİRLERİ

YAŞAMIYORUM

Mayın tarlası oldu hayatım.
Bunu ye bundan uzak dur.
Dengeli beslen,
Sıcak havalara dikkat et.
Temiz hava al bolca.
Kendine vakit ayır.
Kimseyi kafana takma.
Dünya yansa,
Dönüp arkana bakma.
Üzülme hiçbir şeye.
Kolay mı böyle yaşamak?
Ölçmek isterdim mutluluğu,
Acaba ulaşabilir miydim?
Yürümek belki yetmezdi.
Koşsam yakalayabilir miydim?
Nafile...
Artık zor, bence yetişmek.
Hele ki yakalamak.
Üzerinde çiçekler açan
Çürümüş bir cesedim
Kıyameti bekler gibiyim
Yaşarken son nefesi vermek.
Kurtuluş mu yoksa ölmek mi?
Yoksa yaşarken de ölmek mi?
Öyle ya..
Doğmak da güzel ölmek de
Doğduğunda yanında gülenler
Son nefesinde ağlayanlar

Şimdi,
Ölçebilir misin mutluluğu?
Doğduğunda göremediğin.
Öldüğünde yetişemediğin

PERİŞANIM

Bitti gençlik çöktü bulut
Dağılmışım perişanım
Vakit geldi göçtü umut
Dağılmışım perişanım

Cahillere güldü yüzüm
Dalga dalga soldu gözüm
Yıllar geçti bitti çözüm
Dağılmışım perişanım

Duman şimdi dört kolluda
Yatacağım musallada
Bir feryat ki başucumda
Dağılmışım perişanım

YOK OLURKEN

Bulutlara ah ettim
Güneşimi kestiler
Karanlığa ah ettim
Güneşimi kestiler

Geçti gitti hevesim
Ben şimdi nerdeyim
Benliğimi kaybettim
Güneşimi kestiler

İçim geçti yanarken
Hayallerim kanarken
Ömrüm sona ererken
Güneşimi kestiler

Bir dalgada kayboldum
Kavuşmadan boğuldum
Gecelerde yok oldum
Güneşimi kestiler

Duman arar meltemi
Bundan sonra döner mi
Bilmez kimse kaderi
Güneşimi kestiler

DUMANLI

Efkârıma kadeh kaldır
Bugün başım çok dumanlı
Gel yanıma yum gözlerini
Bugün başım çok dumanlı

Çok uzaklara kaçıyorum
Gözüm yaşlı ağlıyorum
Dertlerime bakıyorum
Bugün başım çok dumanlı

Vicdan yara beden yara
Savrulurken boş mezara
Yedin beni yalan dünya
Duman bugün çok dumanlı

ESKİ BİR YALAN SEVDA

Sokak sarhoş, geceleri
Mahrum yolda yapayalnız
Titrer evin perdeleri
Mahrum yolda yapayalnız

Öksürüyor yıldırımlar
Mezar gibi kaldırımlar
Sırılsıklam koca çınar
Mahrum yolda yapayalnız

Yandı şimdi kör lambası
Gıcırıyor han kapısı
Duman öldü tutun yası
Mahrum yolda yapayalnız

YUDUM

Hatıralar ağlar kara gecede
Hüzünler odamda konuđ üstüme
Gözyaşımdökülür yalnız kalbimde
Hüzünler odamda konuđ üstüme

Direnecek gücüm kalmadı artık
Umutlar silindi belaya çattık
Neşenin içine kederi kattık
Hüzünler odamda konuđ üstüme

Tükürdü Duman'ın dünya canına
Hayalleri hasta çıkmaz yarına
Neyi varsa gömdü boş mezarına
Hüzünler odamda konuđ üstüme

YAŞAYABİLDİĞİM KADAR

Yaşayabildiğim kadar yaşıyorum
Bazen düşmekten korkarken
Kaldığım yerde ağlıyorum
Çıkmak hep kolay gelirken
Şimdiki inmeler ağrıma gidiyor
Kimsecikler görmeden ağlıyorum
Gözyaşlarımı ellerime silerken
Tutmayan ellerime bakıyorum
Zangır zangır titrerken dizlerim
Ne varsa içime atıyorum sessizce
Sanki o ben değilim canlı cenaze
Dostlar üzüle dursun bana
Bilmem ki ne denir kör yarınlara
Heves, istek ve ümitler nafiye
Hayat yüklendin benim gibi bir garibe
Akşam oldu sarıyorum yaralarımı
Gece sızlaya dursun acılarımı
Sabah olsa da kalmadı hatırın
Ben yorgun kırılırsın felek çarkın
Bir adım atmaya muhtaç bedenim
Önceden koşarken en mutlu sendin
Sürün sürünebilirsen kırıldı ellerin
Bak şimdi bir dua bile edemedin
Kendi dünyanda içlendin
Çocukluğunun resmini çizdin
Silinirken hayallerin pervasızca
Duyguların dallarında kurudu

Hüzünlerim hazanlarda savrulurken
Elim yüzümde iç çektim yıllarca
Sabret gönül diyenlere gülerken
Çektiğim acıların hesabını veremedim
Bedeli verilmeyen ne kaldı ki bende
Hatıralar ağlar kara gecede

ACIMAYAN YILLAR

Döndü Dünya geçti zaman
Yıllar geçti acımadan
Devir açan çağ kapatan
Yıllar geçti acımadan

Yiyip içtim doyamadım
Çıktım yola varamadım
Hevesimi alamadım
Yıllar geçti acımadan

Uyan gözüm bak gülerek
Bahar dalın açsın çiçek
Toprağında olsun ahenk
Yıllar geçti acımadan

Duman sana, oldu hazan
Bundan sonra ömür yalan
Bir hatıra sende kalan
Yıllar geçti acımadan

YILLAR ÖNCESİ

Salkım saçak geçmişimden kalanlar
Ağardı saçlarım boş geçti zaman
Delik deşik hayalimde yatanlar
Ağardı saçlarım boş geçti zaman

Kararıyor yalan dünyam doğmadan
Güneş battı döndü gitti ruhumdan
Neyim varsa aldı bende koymadan
Ağardı saçlarım boş geçti zaman

Garip Duman göçer gider buradan
Yapılanın hesabını sormadan
Ateş oldu alev alev yanmadan
Ağardı saçlarım boş geçti zaman

PIRPIR

Pırpır etti deli yürek
Gençlik işte kör cesaret
Sancılı gün olur elbet
Sabret gönül, gönül sabret

Aç gözünü gör sonunu
Cahil bilmez sağı solu
Kötü yolu doğru yolu
Sabret gönül, gönül sabret

Ağlayarak gelsen görsen
Zormuş hayat ah bir bilsen
Bugün ölsen yarın göçsen
Sabret gönül, gönül sabret

Duman sana, oldu keder
Ahir ömrün dert mi çeker
Eden buldu şimdi göçer
Sabret gönül, gönül sabret

DERT SOKAĞI

Ümitler tükendi bitti ömür
Gidenler gelmedi fani ömür
Gözlerimde yandı, iki kömür
Dertler sokağında çare ölüm

Çaresi bilinmez, derdim büyük
Hikmeti sorulmaz Rabbim büyük
Tenimde soğuyan yüküm büyük
Dertler sokağında çare ölüm

Duman'ım haykırır feryat eder
Yaşarken gülmedi garip kader
Selası verildi göçüp gider
Dertler sokağında çare ölüm

ATEŞ

Bir güzele yangın oldum
Yandım yandım ateş oldum
Hasretinden çok yoruldum
Yandım yandım ateş oldum

Bu güzeli gör dediler
Kapısında taş ettiler
Bana kıyıp koyverdiler
Yandım yandım ateş oldum

Fettan güzel canım yakar
Hicran olur içim yanar
Bedenimden canım çıkar
Yandım yandım ateş oldum

Yalnız kaldı hüzünlerim
Bilmem artık ne eylerim
Zaman geldi göç ederim
Yandım yandım ateş oldum

Duman pişer toprak kokar
Rüzgar eser ruhum yıkar
Bugün öldü yarın kalkar
Yandım yandım ateş oldum

DÜZEN

Beyaz gömlek düştü tene
Gitti burdan bir cenaze
Gölge söndü, oldu gece
Gitti burdan bir cenaze

Âdem baba geldim üryan
Sağım püryan solum püryan
Şimdi bana can olmayan
Gitti burdan bir cenaze

Ağla bana yalan dünya
Toprak düştü yarınım
Mezarımda el fatiha
Gitti burdan bir cenaze

Duman şimdi oldu zişan
Azraille, etti nişan
Alçak, namert ol perişan
Gitti burdan bir cenaze

O GARİP HİKÂYE

İnsanı adam yapan yaşadıkları değil, içinde yaşattıklarıymış
Dilinin ucuna gelip söyleyemeden, içine attıklarıymış
Bir müzik sesinde iç çekerken sessizce haykırmakmış
Ağlarken gözyaşlarını kimseye göstermeden içine akıtmakmış
Uzun bir yol hikâyesinde mola vermeden koşmakmış

Yaşlandım artık bedenim yorgun derken aynaya küsmekmiş
Gözlerinin altı torbalanırken yeniden umutları tazelemekmiş
Gidecek yeri kalmadığında yeniden yollara düşmekmiş
Ruhum yoruldu derken pes etmeden tekrardan gülebilmekmiş
Elden ne gelir ki derken yine dört elle hayata sarılmakmış

Bir ömür yaşamaya çalıştım kendimce. Şairin dediği gibi şimdi
yolun yarısındayım. Benden başka kim bilecek ki yaşadıklarımı.
Satır aralarına sıkıştırmaya çalıştım bunca yaşanılanı.
Ya sıkıştıramadıklarım ve kimseye anlatamadıklarım.
İki kürek toprakta yolun sonunda, o garip hikâyemin
üstüne atılacaktır.

SON

Dizi oldum iki bölüm
Biri doğum biri ölüm
Hayat bana yalan düğüm
Dertli gönül beyaz ölüm

Geçti bugün kaldı dünüm
Kalbim durdu yumdu gözüm
Zaman bitti soldu yüzüm
Dertli gönül beyaz ölüm

Duman Baba dertli çağlar
Mezarında gören ağlar
Ona bakan kara bağlar
Dertli gönül beyaz ölüm

BENDE KALDI

Kurşun hızında aşkların
Vurulduğunda yaralayan
Kanadıkça sızlatan
Sonunda öldüren aşkların
Son nefesi bende kaldı

Adresi olmayan gurbetin
Gözyaşıyla mühürlü mektubun
Acıması olmayan zalimin
Sonu gelmeyen yolun
Hicranı bende kaldı

Cingi taştan çıkan alevin
Ümit edilen sevincin
Bedeli olmayan sevginin
Musallada yatan cenazenin
Günahı bende kaldı

ÖLÜMÜN KIYISINDA

Ölümün kıyısında yaşıyorum
Sanki kırık bir tabutun içinde
Yaşanmış olan kaderim diyorum
Benim beklediğim sensin ahirde

Selayı ver müezzin gidiyorum
Temiz ruhum kirlenmiş bedenimde
İyi adamdı rahmetli diyorum
Kıyamet koparken kirli yüzünde

Kırkında dağıtılırken ak lokum
Sahte dökülmüş gözyaşları tende
Mezarda yatarken, taşında yokum
Musalladaki canlı ölü nerde

FERYAT

Yolların sonu yine çağırıyor
Giderken arkamdan su dökmüş
Sanki beni hep aynı yerde bekliyor
Kavuşmak için gün sayar gibi

Düşen gözyaşlarıma da aldırıyor
Kasvet zaten ruhuma çökmüş
Azrail hep aynı yerde gün sayıyor
Beni her gün götürecektir gibi

Yıllar sonra yanı başıma geliyor
Elinde şişe, feryatlarını dökmüş
Af dilenmek için başımda bekliyor
Kara toprak, ellerinde benim gibi

DÜN BUGÜNDEN DAHA YAKIN

Geçmiş,
bugünden
bağımsız
düşünülemez

“

Gençlik dönemlerimde ve çalışma hayatım boyunca yaşadığım iz bırakan bazı hadiseleri " Söz uçar, yazı kalır." düşüncesiyle gelecek nesillere aktarmanın doğru olacağını düşündüm.

Bu eserin edebiyat denizinde bir damla olacağı düşüncesiyle; duyguların, memleketin, ecdadın, insanların, sağlığın, yalnızlığın ve ölümün hayatımızda ne kadar önemli bir yere sahip olduğunu edebi bir dille anlatmak istedim.

Bugünkü duygu ve düşünce dünyamın, geçmişin zengin anılarıyla mayalandığını düşünüyorum. Bu yüzden " Yaşamadan olmaz." diyerek eserimi kaleme aldım.

”

ISBN: 978-605-9117-73-9

9

786059

117739